

JAN KANYZA

Jan Kanyza

Narozen
25. 10. 1947
v Lipníku nad Bečvou.

Člen Unie výtvarných
umělců a člen Unie
výtvarných umělců
Olomoucka.

Spoluzakladatel
výtvarné skupiny
Tolerance 95 uspo-
řádal ke konci roku 2002 55 samostatných
výstav a zúčastnil se asi 60. společných výstav
doma i v zahraničí.

V roce 2002 vyznamenán cenou Rudolfa II.
Masarykovy Akademie umění za hereckou
a výtvarnou činnost.

od 4 let se učil hrát na klavír, později na klarinet
a saxofon

od 10 let začal malovat

ve 13 letech začal hrát s dixielendovou kapelou
od 16 let začínal v divadle a jeho talent jej dovedl
1966–70 na Divadelní fakultu Akademie múzic-
kých umění v Praze k prof. Miloši Nedbalovi
od 22 let stanul trvale na prknech, která zname-
nají svět (a která ovlivňovala, ať si to sám připouští
nebo ne, veškerou jeho malířskou tvorbu)
v pražském Divadle Na Zábradlí

DNES malíř, divadelní a filmový herec, básník,
zpěvák a muzikant, všestranný umělec, jakých
není mnoho. Žije a pracuje v Praze, v Podkrkonoší
a někdy také v Paříži.

OVOCE RAJSKÝCH STROMŮ JÍME, 2002, 135 x 115 cm

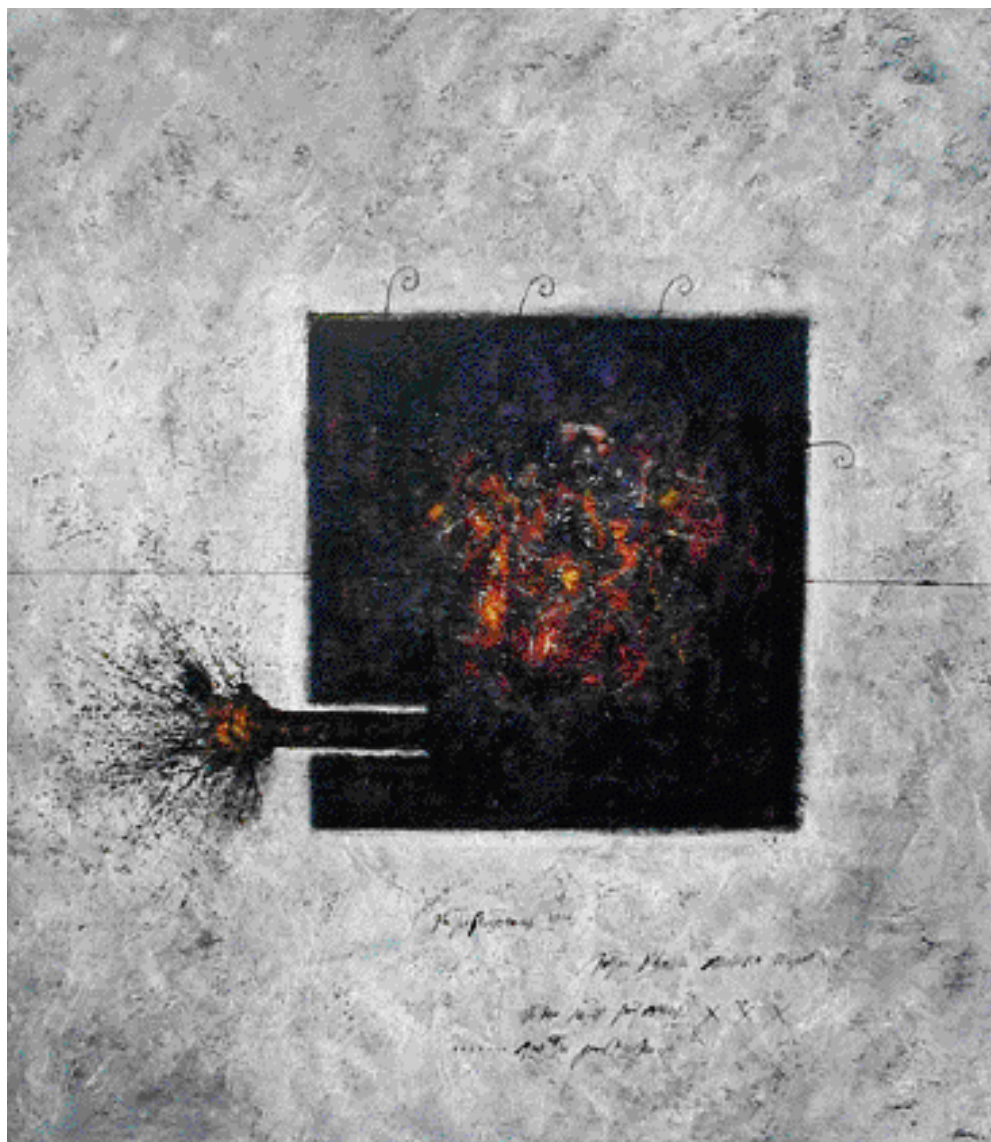

MRZNE AŽ PRAŠTÍ, 2002, 50 x 45 cm

Divadlo jako dramatický útvar, jež v sobě obsahuje
literaturu, poezii, hudbu, herectví a výtvarné umění,
působilo na vývoj tohoto všestranného umělce.
Z těchto krásných umění mu učarovala dvě: herecké,
které vystudoval, a výtvarné, jež ho neustále mocně
pohlcovalo. Pro člověka talentovaného, citlivého, vní-
mavého jakým Jan Kanyza je, byla tato volba život-
ních profesí rozhodně správná. Pro něho jsou to dva
splněné sny, dvě největší lásky, dvě nádherná povolání,
dvě navzájem se doplňující profese, které mu
umožňují nezastavovat se a udělat vždy něco právě
teď, ale také plně prožít svůj život, který je nám pro-
půjčen na hanebně krátkou dobu. Zkrátka jak říká on
sám: „Život jen proflákat je hřích“. A protože se toho-
to hříchu nedopouští, přináší mu obě múzy Euterpe
a Thalie radost a potěšení z tvorby a nám divákům
bohaté zážitky.

Stavební kameny jeho tvorby jsou sny, emoce, lyric-
ká poezie, hudba, představy a prožitky, vztah
k lidem, přírodě, k životu, které přetavuje do svého
výtvarného sdělení. V jeho obrazech nacházíme
pocit zázračnosti, poodhalenou roušku tajem-
ství, slyšíme nejen kouzelnou hudbu, ale i výkřiky,
sugestivní oslovení, jež si žádají odpovědi. To roz-
hodně není málo. A přitom všem má neustále na
paměti, že obraz nemá být jen sdělením, nýbrž
i slavností oka.

prof. Stanislav Fremund

ÚNIK ČERNÉ - OKNO DO VESMÍRU, 2001, 120 x 110 cm